

желъ да го познае. Той тайно събиралъ поробенитѣ тогава наши братя въ Македония и Одринско и имъ проповѣдвалъ да се готвятъ за въстание срещу турското иго. Училъ ги да бждатъ горди съ българското си име, да бждатъ смѣли и готови за всѣкакви жертви въ борбата за свобода. Образува въ тайни комитети, а сжщо и въоржжени чети, които защитаваха нашия народъ отъ турски насилия. Дѣлчевъ билъ неуморимъ въ народната работа и турцитѣ го наричали Крилатия. Тѣ сж го преследвали непрестанно, ала не сж могли да го заловятъ. Българ-

ското население въ Македония го обичало много, пазило го и го криело отъ турцитѣ. Всѣки билъ готовъ да даде и живота си за „крилатия войвода“, всѣки български домъ билъ отворенъ за него. Гоце Дѣлчевъ билъ истински народенъ човѣкъ и герой. И какъвто е билъ животътъ му, такава е била и смъртта му — юнашка смъртъ. Подобно на Ботевъ, той падналъ убитъ въ сражение съ турска войска на 4 май 1903 г., въ с. Баница, Серско. Загиналъ е само нѣколко месеци преди голѣмото въстание на българитѣ въ Македония, наречено Илинденско въстание.

Димитъръ Талевъ

ГОЦЕ ДѢЛЧЕВЪ

Години много хвъркнаха далече
и пакъ изгрѣ можща свобода
въвъ тази земя, въ която се обрече
да бждешъ вождъ на кървава борба.

Ала смъртта не спустна було тъмно
надъ твоя гробъ, хайдушки и безъ кръсть,
и страницитѣ минали разгъна
на твоя пжтъ, нерадостенъ и кжсъ.

Ти, Дѣлчевъ, бѣше истински будителъ,
войвода, храбъръ и несъкрушимъ,
затуй не клюмна никога въ бедитѣ —
ти, вѣренъ, преданъ македонски синъ!

Почивай вѣчния си сънь спокойно!
Отъ Дунава до Бѣлия Егей,
надъ коститѣ на падналитѣ воини,
трицвѣтно, родно знаме днесъ се вѣй!

Ненчо Савовъ